

Lietuvos evangelikų baptistų bendruomenių sąjunga

"TIESOS DRAUGAS EKSTRA"

Naujienlaiškis Nr. 140

*„Jei laikysitės mano mokslo, jūs iš tikro būsite mano mokiniai;
jūs pažinsite tiesą ir tiesa padarys jus laisvus.“ Jn 8,31-32*

Tiesos Draugas Ekstra yra Lietuvos evangelikų baptistų bendruomenių sąjungos leidinys, platinamas elektroniniu paštu, skirtas apžvelgti mūsų bendrijos įvykius, naujienas, spausdinti aktualius straipsnius bei esė.

Šiame numeryje:

- Ar tas pats Jėzus?
- Apie pasninką
- Prisimenant sesę Rūtą
- Už gimsta nauja tradicija
- Sentencijos

Ar tas pats Jėzus?

Nūdien kai kurie žmonės neįtikėtinai stipriai priešinasi Dievui ir Kristui. Galėčiau jums pateikti daug pavyzdžių apie priešišumą, su kuriuo man yra tekę susidurti.

Galbūt kas nors paprieštaraus: „Negaliu to priimti už gryną pinigą. Taip, kai kuriose šalyse ateistinė dvasia stiprėja, bet tik ne pas mus.“ Iš tiesų įdomu, jog tie, kurie esame sulaukę garbaus amžiaus, per savo gyvenimą matėme susiformuojant imperiją, kurios pagrindinė filosofija ir politinė ekonomija buvo ateizmas. Praeityje nieko panašaus nebuvo. Senovėje nė viena didžiųjų pagoniškų pasaulio tautų nebuvo ateistinės.

Atvirkščiai, jos buvo politeistinės, t. y. garbino daug dievų. Anuomet ateistinių tautų nebuvo, nes žmonės buvo pernelyg arti apreiškimo ištakų. Nojus pažinojo žmogų, kuris pažinojo Adomą. Būdamas taip arti, negali neigti Dievo. Nojaus dienomis pasaulis buvo pilnas nedorybės, tačiau tuomet nebuvo nė vieno ateisto.

Duodamas Dešimt Įsakymų, Dievas nė vieno jų nenukreipė prieš ateizmą, tačiau net du įsakymai buvo nukreipti prieš politeizmą: „*Neturėsi kitų dievų, tiktai mane. Nedirbsi sau drožinio nei jokio paveikslo, panašaus į tai, kas yra aukštai danguje, čia, žemėje, ir vandenyse po žeme.*“ (Išėjimo 20,3-4) Šiuos du įsakymus Dievas nukreipė prieš politeizmą, tačiau nėra nė vieno prieš ateizmą, nes tuo metu ateistų nebuvo.

Dovydo laikais atsirado gana daug ateistų, tačiau Dovydas juos įvardija kitaip. Jis teigia: „*Kvailys sau sako širdyje: 'Dievo nėra!'*“ (Psalmyno 14,1) „Kvailys“ hebrajų kalboje reiškia „beprotis“. Ateistas yra neprotingas, paikas žmogus. Nesvarbu, kad jis filosofijos mokslų daktaras, skaitantis paskaitas universitete. Biblija sako, kad toks žmogus yra beprotis. Mažų mažiausia neprotinga tvirtinti, jog Dievo nėra.

Manau, kad mūsų šalyje Jėzui Kristui priešinamasi tiek pat, kiek ir bet kur kitur. Galbūt kas nors paprieštaraus: „Palaukit. Aš dažnai girdžiu apie Jėzų ir apie tai, koks Jis nuostabus.“ Ar kada susimąstėte, jog liberalaus tikėjimo išpažinėjų prasimanytas Jėzus, kokį Jį šiandien įsivaizduoja pasaulis, niekada neegzistavo? Biblinis Jėzus ir tas, kuriuo tiki laisvamaniai, yra dvi skirtingos asmenybės. Liberalaus tikėjimo išpažinėjų skelbiamas Jėzus niekada negyveno šioje žemėje.

Leiskite pailustruoti šią mintį. Daugelį metų man tarnaujant pastoriumi Los Andželo centre, gretimoje bažnyčioje pastoriavo vienas garsiausių liberalaus sparno veikėjų Amerikoje. Aš labai gerbiau tą vyrą, nes jis buvo sąžiningas laisvamanis. Pavyzdžiui, jis tiesiai šviesiai sakydavo, jog netiki Jėzaus gimimu iš mergelės. Jei ir jūs netikite, kad Jėzus gimė iš mergelės, verčiau aiškiai tai sakykite, o ne užuominomis. Tas vyras vedavo klausimų-atsakymų radijo programą. Aš taip pat radijo eteriye veddavau panašią programą. Stengdamiesi mus supriešinti, klausytojai apiberdavo klausimais. Kasmet per Kalėdas kartodavosi tas pats ritualas. Beje, jis man visuomet patikdavo. Taigi sykį mes abu buvome pakviesti į banketą ir (tikriausiai specialiai) pasodinti vienas šalia kito. Aš atėjau pirmas ir atsėdau į savo vietą. Mačiau, kad šalia guli kortelė su minėto pastoriaus vardu. Ilgai laukti nereikėjo. Pajutau, kaip kažkas apkabino mane per pečius ir pasakė: „Žinote, broli Makgy, mes turėtume būti daug artimesni vienas kitam – juk skelbiame tą patį Jėzų.“ Tai pasakęs, liberalios bažnyčios pastorius atsėdė. Tuomet aš paklausiau: „Ar tikrai manote, kad mes skelbiame tą patį Jėzų?“

„Argi ne taip?“

„Man taip neatrodo. Leiskite užduoti jums keletą klausimų. Ar jūsų skelbiamas Jėzus gimė iš mergelės?“

„Žinoma, ne.“

„Ką gi, tasai, kurį aš skelbiu, gimė iš mergelės. Ar Jėzus, kurį jūs skelbiate, darė stebuklus?“

„Aš netikiu stebuklais.“

„Tasai, kurį aš skelbiu, padarė daug stebuklų. Ar jūsų skelbiamas Jėzus numirė ant kryžiaus už pasaulio nuodėmes?“

„Žinoma, numirė, bet ne už pasaulio nuodėmes.“

„Mano skelbiamas Jėzus mirė ant kryžiaus mūsų vietoje. Jis numirė už pasaulio nuodėmes. Ar tikite Jėzaus kūno prisikėlimu?“

„Žinoma, ne.“

„Tuomet akivaizdu, jog mes skelbiame ne tą patį Jėzų. Noriu jūsų dar kai ko paklausti.“

(Liberalaus sparno atstovai kai kuriuos fundamentalaus tikėjimo išpažinėjus buvo pavadinę „intelektu obskurantais“ – kad ir ką tai reikštų, skamba siaubingai!) Taigi aš paklausiau: „Ar jūs turite kokių nors dokumentų apie Jėzų, kurį skelbiate?“

Jis nusijuokė: „Žinoma, kad dokumentų neturime.“

„Idomu, tačiau mes turime dokumentų apie Jėzų, kurį skelbiame, o jūs – ne. Tai kas iš mūsų tikrasis intelektu obskurantas?“

Leiskite jums pasakyti, bičiuli, kad Jėzaus, kuriuo tiki šiandieninis pasaulis, niekada nebuvo, Jis niekada negyveno. Mes skelbiame biblinį Jėzų, kuriam priešinas pasaulis. Nūdien pastebimas visuotinis priešiškus Dievui ir Kristui.

John Vernon McGee, pastorius, radijo evangelistas
Paimta iš komentaro „Kelionė Biblijos puslapiais“

Radijo laidų Lietuvoje galima klausyti kiekvieną darbo dieną nuo 20:30 „Žinių radijuje“ (žr. dažnius www.ziniuradijas.lt).

Apie pasninką

Pasirinkau, kaip man atrodo, nepopuliarią temą - apie pasninką. Koks gali būti pasninkas šiais laikais, kai dauguma esame pagauti malonumų ieškojimo srovės? Galime kalbėti apie keliones, patirtus įspūdžius, išbandytus malonumus, įsigytus daiktėlius, komfortą. Štai populiariausios temos! Pasninkas gi yra kažkas priešinga - sąmoningas atsisakymas,ėjimas į išmėginimą. Priešingas pasninkui dalykas galėtų būti hedonizmas, kuris teigia: malonumas yra svarbiausias dalykas, vienintelis gėris ir galutinis žmonijos tikslas. Netikinčiam žmogui pasninkas gali būti nesuprantamas, tačiau viena patarlė sako: „Ištisai saulėtos dienos sukuria dykumą.“

Gera prisimenu savo pirmąją sąmoningo pasninko patirtį. Iki tol, būdamas kataliku, turėjau daugiau pasninkų, bet jie nebuvo tokie sąmoningi ir suvokti, nes daugiau buvo motyvuoti tradicijų, bažnyčios įsakymų. Katalikų bažnyčioje yra visuotiniai pasninkai Advento ir Gavėnios metu prieš Kalėdas ir Velykas.

Pasirinkau du žmones, už kuriuos nusprendžiau melstis ir pasninkauti. Tai buvo mano močiutės sesuo, bet man ji buvo kaip močiutė, kaip teta. Nuo vaikystės ji turėjo negalią ir, kiek save prisimenu, visą laiką gyveno mūsų šeimoje. Iki pat 18 metų, kol mane pašaukė į tarybinę armiją, gyvenau su ja viename kambaryje. Ji man buvo kaip antra mama. Taip pat pasninkavau dėl vieno jaunuolio. Praėjus kiek laiko po to, kai pasninkavau, kalbėjausi su savo močiute-teta. Ji man papasakojo, kad pas ją buvo atvykęs liuteronų pastorius (ji buvo liuteronė) ir su ja bendravo, jie kartu meldėsi ir dalyvavo Viešpaties Vakarienėje. Pasakodama ji buvo tokia laiminga! Tuomet supratau, kad su ja viskas gerai. Dar po kiek laiko prie manęs priėjo jaunuolio, dėl kurio pasninkavau su malda, tėvas ir labai susijaudinęs papasakojo, kad jo sūnus jam pasakė: „Jėzus gyvena mano širdyje.“ Tie du akivaizdūs Dievo atsakymai į maldas mane labai palietė, prisimenu juos iki šiol.

Klasikiniu supratimu pasninkas yra sąmoningas atsisakymas nuo maisto tam tikram laikotarpiui kartu su malda. Aš matau pasninką plačiau, kaip atsisakymą nuo kažko kasdienio, taip pat ir nuo maisto. Žinoma, galite su manimi nesutikti, kadangi Biblijoje dažniausiai skaitome apie pasninką susilaikant nuo maisto. Dar galime kalbėti apie bendravimo (išėjimas į dykumą) ir intymių santykių (susitarus) pasninką. Mano supratimu, tai buvo todėl, kad tais laikais nedaug buvo dalykų, kurių žmogus turėjo ir galėjo atsisakyti.

Aš dažniausiai pasninkauju atsisakydamas kompiuterio, televizoriaus ir naršymo mobiliajame telefone. Tuos dalykus suvokiu kaip darančius per daug įtakos mano gyvenime ir atimančius mano laiką. Žinoma, kiekvienas gali pasirinkti, ko jis atsisakys, o be ko jis negali gyventi. Svarbiausia pasninko sąlyga yra sąmoningai atsisakyti kažko, be ko, atrodytų, negali gyventi, ir tai daryti dėl Viešpaties su malda.

Štai kelios išvados skaitant Šv. Raštą. Jėzus kalba apie pasninką taip: *"Kai pasninkaujate, nebūkite paniurę kaip veidmainiai; jie perkreipia veidus, kad žmonės matytų juos pasninkaujant. Iš tiesų sakau jums: jie jau atsiėmė užmokestį. O tu pasninkaudamas pasitėpk [aliejumi] galvą ir nusiprausk veidą, kad ne žmonėms rodytumeis pasninkaujįs, bet savo Tėvui, kuris yra slaptoje. Ir tavo Tėvas, regintis slaptoje, tau atlygins."* (Mt 6,16-18).

Pasninkas - tai sąmoningas atsisakymas, atliekamas tik Dievo akivaizdoje ir vedamas tikėjimo. Pasninkas turi prasmę tik tuo atveju, jei pasninkaujama Dievo akivaizdoje, skatinant tikėjimui. Mano sūnus yra man pavyzdys: jis atsisakė cukraus, pieno ir miltinių produktų, nes nenorėjo turėti spuogų. Stebiuosi jo valia ir motyvacija. Tai koks gi turėtų būti mano išsižadėjimas dėl Viešpaties?

Mt 4,1-3 matome Jėzaus patirtį pasninkaujant:

"Paskui Jėzus buvo Dvasios nuvestas į dykumą, kad ten būtų velnio gundomas. Išpasninkavęs keturiasdešimt dienų ir keturiasdešimt naktų, Jis buvo labai alkanas. Prie Jo prisiartinio gundytojas ir tarė: „Jei Tu Dievo Sūnus..."

Pasninkaudamas išbandai save nepriteklumi, o nepriteklus sukelia pagundą, pagunda gi yra iš piktojo. Pasninkas yra iššūkis įveikti velnio pagundą. Apd 14,23 skaitome apie apaštalų patirtį pasninkaujant:

"Kiekvienoje bažnyčioje su malda ir pasninku, uždedami rankas, jie paskyrė jiems vyresnius ir pavedė juos Viešpačiui, kurį šie buvo įtikėję."

Pasninkaujame kartu su malda turėdami intenciją. Pasninkas visada turi tikslą. Jis atliekamas už kažką ar dėl kažko, maldoje bendraujant su Dievu.

Žmogaus darbai, žodžiai ir mintys yra viena visuma, todėl ir pasninkauti reikėtų veiksmais, žodžiais ir mintimis. Pavyzdžiui, galima atsisakyti „laiko ėdikų“. Man tai - televizorius ir Youtube. O šiandiena - tik dar viena diena iš likusio tau gyvenimo! Kartu atsisakykime blogų žodžių, pakeiskime juos gerais. Jonui Auksaburniui priskiriamas posakis: „Pasninkauti reiškia nesakyti nieko, kas užgautų kitą. Nes kokia tau nauda nevalgyti mėsos, jei ėdi savo brolių?“ Kiekvieną tavo žodį girdi Dievas. Viena patarlė sako: „Kol laikau žodį, jis mano belaisvis, kai paleidžiu jį, aš tampu jo belaisviu.“ Galiausiai atsisakyk blogų minčių. Saliamonas sako: *„Net mintyse nekeik karaliaus ir turtuolio savo miegamajame, nes padangių paukščiai nuneš žodį ir paskelbs, kas buvo pasakyta.“* (Mok 10,20) Kai piktasis šnibžda tau į ausį, paklausk savęs: ar tai yra tiesa? Ar tai naudinga? Ar tai atneša džiaugsmą? Jei gavai sau nepatinkamus atsakymus, sudrausk piktojo mintis, tuomet ši garso takelį pakeisk kitu, pavyzdžiui, dėkingumo garso takeliu. Piktojo mintys ateina pačios, o gerąsias reikia pasirinkti.

Gyvenime, deja, viskas yra priešingai. Atsakymas hedonistams būtų toks: ieškai pasitenkinimo, bet atrandi nusivylimą, o jei įveiki iššūkį dėl Dievo, Jis suteikia tau džiaugsmą. Gal pastebėjote, kad gyvenime daug kas prasideda nuo atsisakymo. Jei nori pasiekti tašką B, visų pirma turi palikti tašką A, kažko atsisakyti, kažką prarasti. Todėl pasninkas yra labai svarbus žingsnis kelyje į teisingą santykį su Kūrėju.

Viktoras Raila

Šiaulių Laisvųjų krikščionių bažnyčios pamokslininkas

Prisimenant sesę Rūtą

Ar žinome?

(Apsilankius kapinėse)

Ar žinome nors vienas, kiek dienų mums duota?

Ar taip svarbu žinot, kada mus čia atneš?

Ar ne svarbiau – gyventi žemėje išmokti?

Ar ne svarbiau – kaip joį praleisime dienas?

Kai kelią baigsime, tik kūnas čia ilsėsis.

O siela? Ar žinom, kur bus jos namai?

Prieš Dievo sostą stot vis tiek turės ji,

ar tu tikėjai Dievą, ar tu Jį neigėi.

Kai dienos bėga, lyg tarp pirštų smėlis byra,
kai dirbam, skubam negalvodami, dėl ko,
nenuslopinkim sielos šauksmo gyvo, –
ji Dievo trokšta, veržiasi prie Jo.

Iš Dievo ji, ten jos namai tikrieji,
ji nori taip gyvent, kad grįžtų vėl pas Jį.
Per maža kapuose vien prisiminti Dievą!
Gyventi garbei Jo – tai mūsų paskirtis.

Tiktai su Kristumi gyventi čia galėsime
taip, kaip numatė Dievas kiekvienam,
kad taip lengvai kaip smėlis dienos nebyrėtų,
kad vestų kelias mus pas Tėvą į namus.

Rūta Inkenaitė

Šį eilėraštį prieš daug metų parašė mano sesuo Rūta Inkenaitė, kurios gyvenimo gija nutrūko šių metų rugpjūčio 15 dieną. Ištikta insulto, bejėgė ir bežadė, po 7 savaitių ji tyliai užgeso, eidama 88-uosius.

Jau nuo mažens Rūta buvo apsupta giesmių, Dievo Žodžio, tikinčiųjų bendravimo. Gyveno Biržų krašte su tėveliais, kol baigė pradinę mokyklą, vėliau Biržuose ir Skuode gyveno pas tėvelio seserį Dorotėją, kuri buvo mokytoja. O 1951 m. kartu su šeima atsidūrė toli Sibire. Čia baigė vidurinę, po to – Tomsko politechnikos institutą, buvo chemikė. Mūsų šeimai, grįžus po 7 metų tremties, nebuvo leista gyventi Lietuvoje, tad prisiėjo išvykti

į Latviją. Čia visi išmokome latvių kalbos (tėvelis ją mokėjo jau anksčiau). Rūta dirbo Rygoje, vėliau – Liepojoje, kur tėvelis buvo pastorius vienoje baptistų bažnyčioje. Čia Rūta aktyviai įsiliejo į bendruomenės gyvenimą: giedojo chore, moterų sekstete, mokė vaikus sekmadieninėje mokykloje (iš jų bent du šiandien yra pastoriai). Kai šeima 1978 m. grįžo į Lietuvą, Rūta visa širdimi įsijungė į Klaipėdos baptistų bendruomenę. Choras, sekmadieninė mokykla, bendruomenės, o vėliau ir Sąjungos sekretorės pareigos – Rūta stebėtinai visur suspėdavo. Bažnyčios virtuvėje ji buvo šefė, bažnyčios kieme puoselėjo gėles, o kur dar vertėjos darbas! Kai būdavo svečių, kurie kalbėjo pamaldose angliškai, latviškai arba rusiškai, Rūta labai aiškiai išversdavo. Ir ne tik žodžiu – ji išvertė keletą knygų, tarp jų ir Vaikų krikščioniško ugdymo draugijos (VKUD) prašymu. Šioje draugijoje ji aktyviai dalyvavo daug metų. Rūta vertė giesmes ir eilėraščius, daugiausia iš latvių kalbos, rašė ir pati. Iš pat jaunystės mėgo fotografuoti (neseniai mums teko išmesti seną Rūtos fotodidintuvą, prie kurio jos praleista daug naktų); gražiai piešė, turėjo kaligrafišką braižą, tad buvo nepamainoma rašant skelbimus, sveikinimus...

Savo šeimos Rūta nesukūrė, bet širdies šiluma dalinosi su tikėjimo namiškiais, vaikais bažnyčioje, kaimynais, artimaisiais. Daug metų ji slaugė poliartritu sergančią mamą, kuri nevaikščiojo 55 metus. Esame dėkingi Viešpačiui už Rūtos ilgą ir turiningą gyvenimą ir tuos dvasinius turtus, kuriuos ji mums paliko.

Iki pasimatymo pas Viešpatį, brangi sese!

Nijolė Latužienė

Už gimsta nauja tradicija

Rugsėjo 21 d. po metų pertraukos „Gojaus atgaivos“ sodyboje (Kėdainių r.) į konferenciją „Pamatinės vyro vertybės“ vėl rinkosi vyrai iš 16 Lietuvos baptistų bendruomenių. Pernai vykusią konferenciją daugumai dalyvių labai patiko, tad buvo nuspręsta ją šiemet atnaujinti. Viso susirinko apie 70 dalyvių. Visas tris dienas vyrų bendruomenei vadovavo Kauno „Gerosios Naujienos“ baptistų bažnyčios pastorius Artūras Pučkovas.

Apmąstome pranešimą

Pagrindinį konferencijos pranešimą „Pamatinės vyro vertybės“ praktinės krikščionybės požiūriu pristatė Kauno bažnyčios „Kristaus misija“ pastorius Gediminas Kapustavičius. Šeimos problemas pasisakydamas tema „Vyro vertybės santuokoje“ nagrinėjo misionierius Eduardas Goss. Pastorius Simas Marcinkevičius iš Alytaus pasirinko netikėtą temą: „Mylimiausi vyro stabai“, o tema „Vyro vertybės darbe“ kalbėjo pastorius iš Marijampolės Irmantas Beržinis.

Brolis iš Jungtinės Karalystės dr. John Claydon informavo apie galimybę mokytis organizacijoje „Ateities lyderių fondas“. Pastorius Paul

Greenlees iš Mančesterio visiems dalyviams priminė, ką reiškia būti maldos vyru.

Tarp pranešimų skambėjo giesmės, maldos, liudijimai. Tinklinio ir futbolo mėgėjai džiaugėsi geru oru ir smagiai varinėjo kamuolį kas danguje, kas ant žemės.

Su konferencijos pradžioje nuskambėjusios giesmės „Esam dvasioje viena“ žodžiais dalyviai skirstėsi namo.

Nuotraukas iš konferencijos žiūrėti čia: <https://ekbb.lt/nes/index.php/s/vyrukonferencija2023>

Nuotrauka atminčiai

Zigmas Pocius

Sentencijos

Vieną dieną jūs perskaitysite, kad Bilis Gremas yra miręs. Netikėkite nė vienu žodžiu. Būsiu labiau gyvas, nei esu dabar. Bus pasikeitęs tik mano adresas. Aš būsiu Dievo artumoje.
Billy Graham

Linija, skirianti gerį ir blogį, eina ne tarp valstybių, ne tarp klasių, ne tarp partijų, o per kiekvieno žmogaus širdį.
Aleksandr Solženicyn (1918 - 2008), „Gulago archipelagas“

Žvėrys neėda vienas kito – vilkai nesimaitina vilkais. Priešingai nei žmonės, kurie lengvai „ėda“ į save panašius. Todėl jau laikas gerus ir svarbius dalykus ne tik kurti, bet ir aktyviai įgyvendinti. Juk įsakymas „Nežudyk“ nereikalauja paaiškinimo – jis reikalauja vykdymo.
Sergej Kapica

Gyvenimą galima suprasti žvelgiant į jį atgal, bet gyventi reikia žvelgiant pirmyn.
Søren Kierkegaard

Jei man tektų numirti tuojau pat, savo draugams nepatarčiau nieko kito, tik kuo uoliausiai sekti Dievo žodžiu.
Martynas Liuteris

[Norėdami gauti "Tiesos Draugas Ekstra" naujienlaiškį, spauskite čia](#)

Lietuvos evangelikų baptistų
bendruomenių sąjunga

Valstybės pripažinta
krikščioniška bendrija

Kranto 2-oji g. 5,
45263 Kaunas

tde(at)baptist.lt
www.baptist.lt

Įmonės kodas 192077697
AB SEB Vilniaus Bankas
Banko kodas 70440
Sąskaitos Nr.
LT79 7044 0600 0415 1925